

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobce: **B. A. A. A.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 834/8, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2015, č. j. MV-141605-3/SO-2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra ze dne 21. 7. 2014, č. j. OAM-30517-5/DP-2014, MV-100330-3/OAM-2014. Tímto rozhodnutím ministerstvo podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), zastavilo správní řízení o žádosti o prodloužení doby

platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, kterou žalobce podal dne 8. 7. 2014, neboť tato žádost byla podána v době, kdy k tomu žalobce nebyl oprávněn. Žalobci byl povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky za účelem studia s platností od 1. 9. 2010 do 31. 8. 2011. Žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byl žalobce povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím doby platnosti dosavadního povolení k dlouhodobému pobytu, tj. nejpozději dne 18. 8. 2011.

II. Shrnutí obsahu žaloby

[2] Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že závěry správních orgánů o neoprávněnosti podání předmětné žádosti nemají oporu v zákoně. Ve smyslu § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců platilo, že pokud doba platnosti víza nad 90 dnů uplyne před rozhodnutím o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, ačkoliv byla žádost podána ve lhůtě dle § 47 odst. 1, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti. Žalobce učinil dne 16. 8. 2011, tedy v době platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, kdy s ohledem na skutečnost, že o této žádosti nebylo do dne 31. 8. 2011 pravomocně rozhodnuto, pobýval žalobce ode dne 1. 9. 2011 na základě fikce platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, a to do doby pravomocného rozhodnutí o jiné žádosti. Přestože řízení o žádosti žalobce ze dne 16. 8. 2011 bylo pravomocně skončeno ke dni 30. 6. 2014, je třeba nahlížet na pobyt žalobce na území i po tomto datu jako na pobyt na základě fikce platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, neboť žalobce učinil před pravomocným skončením řízení žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiný/ostatní a za účelem zaměstnání. Závěr správních orgánů, že žalobce byl oprávněn učinit žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia nejpozději dne 18. 8. 2011, je proto nezákonný. Z důvodu řádně vedených správních řízení bylo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia platné i v době po 31. 8. 2011, a to až do doby pravomocných skončení řízení. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalované i správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované k žalobě

[3] Ve vyjádření k žalobě žalovaná předně poukázala na další tři související řízení ve věci žalobce vedená u Krajského soudu v Brně (pod sp. zn. 32 A 68/2014, 32 A 69/2014 a 29 A 109/2015). K věci samé pak uvedla, že fikce legálního pobytu ve smyslu § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců žalobci zanikla dne 30. 6. 2014, tj. k datu, kdy došlo k pravomocnému ukončení zahájených správních řízení o dlouhodobý pobyt a žalobce nepodal u krajského soudu spolu s uvedenými žalobami návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Vzhledem k tomu, že žalobce podal žádost o prodloužení pobytového oprávnění až dne 8. 7. 2014, jednalo se o podání žádosti v době, kdy k tomu již nebyl oprávněn, neboť mu na území České republiky v době podání žádosti nesvědčil žádný pobytový titul. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci soudem

[4] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[5] Předmětem soudního přezkumu je zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia z důvodu, že žalobce žádost podal v době, kdy k tomu nebyl oprávněn.

[6] Mezi stranami není sporu o tom, že žalobci byl povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky za účelem studia s platností od 1. 9. 2010 do 31. 8. 2011, ani o tom, že žalobce podal žádost o prodloužení platnosti tohoto povolení podle § 44a zákona o pobytu cizinců dne 8. 7. 2014. Ministerstvo řízení o uvedené žádosti zastavilo dle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Žalovaná tento postup aprobovala a soud se s tímto závěrem ztotožnil.

[7] Podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném ke dni rozhodování žalované se na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vztahuje § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 obdobně. Podle § 47 odst. 1 téhož zákona žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné.

[8] Z právě uvedeného vyplývá, že žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia byl v rozhodné době cizinec (žalobce) povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti dosavadního povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Tato platnost byla jasně určena: od 1. 9. 2010 do 31. 8. 2011. Předmětnou žádost tak bylo nutno podat v rozmezí dat 3. 6. 2011 a 18. 8. 2011 včetně.

[9] Žalobce podal předmětnou žádost až dne 8. 7. 2014, tedy po téměř třech letech od posledního dne lhůty. Podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu *v době, kdy k tomu není oprávněn*. Správní orgány tak postupovaly zcela v souladu se zákonem.

[10] Argumentace predestřená žalobcem je mylná. V nynější věci je zcela irrelevantní, že žalobce podal dne 16. 8. 2011 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, díky níž u něj nastoupila tzv. fikce oprávněného pobytu ve smyslu § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců (dle něhož pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů uplyne před rozhodnutím žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, ačkoliv žádost byla podána ve lhůtě podle odstavce 1, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí

o podané žádosti). Judikatura správních soudů dovodila, že se předmětné ustanovení analogicky uplatní i v případě žadatele, který na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu, což je i případ žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2011, č. j. 7 As 96/2011-73; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[11] V posuzované věci není podstatné, zda byl žalobce v době podání žádosti oprávněn k pobytu, ale to, zda tuto žádost podal ve správné době, tj. nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti povolení k pobytu. Za uplynutí platnosti povolení k pobytu nelze v žádném případě chápat konec fikce oprávněného pobytu určený pravomocným skončením správního řízení o žádosti, neboť konec správního řízení (datum) není nikdy předem znám, a od neznámého data nelze odvozovat lhůtu směrem do minulosti (v opačném případě by všechny takové lhůty byly zákonitě zmeškány, poněvadž až zpětně by se ukázalo, kdy byla ta správná doba na podání žádosti). Uplynutím platnosti povolení k pobytu je tedy nutně konec platnosti povolení k pobytu (zde 31. 8. 2011), od něž správní orgány správně odvodily poslední den lhůty pro podání žádosti.

[12] Pouze nad rámec lze uvést, že žalobce se navíc mýlí i v tom, kdy mu fikce oprávněného pobytu přestala svědčit. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2015, č. j. 5 Azs 98/2015-32, konstatoval, že „*tzv. fikce oprávněného pobytu podle ust. § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců se vztahuje výlučně na případy, kdy žadatel podá žádost o povolení k dlouhodobému pobytu před uplynutím doby platnosti víza k pobytu nad 90 dnů. Tato fikce je tedy spojena jen s případy, kdy žadateli již byl pobyt na území České republiky povolen na základě víza k pobytu nad 90 dnů a ve stanovené době si žadatel požádá o povolení k dlouhodobému pobytu.*“ Fikce povoleného pobytu podle tohoto ustanovení naopak „*nemůže nastat na základě podání další žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (popř. změny jeho účelu) v případě, kdy cizinci již svědčí jen fikce pobytu dle § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců na území České republiky.*“ Opačný závěr by totiž vedl „*ke zcela absurdním důsledkům, kdy by na základě opakovaného a účelového podávání žádostí docházelo k nikdy nekončícímu řetězení fikcí povoleného pobytu podle § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.*“

[13] Podaná žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu tak žalobci mohla založit tzv. fikci pobytu podle § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců pouze za předpokladu, že byla podána v souladu s § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nejdříve 90 dnů a nejpozději 14 dnů před uplynutím doby platnosti naposled platného povolení k dlouhodobému pobytu, tj. nejpozději dne 18. 8. 2011. V takto stanovené době podal žalobce pouze jednu žádost, a to žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání ze dne 16. 8. 2011, o níž bylo pravomocně rozhodnuto dne 30. 6. 2014 (rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2014, č. j. MV-59746-3/SO-2013). Žalobci tak svědčila fikce oprávněného pobytu pouze do 30. 6. 2014. Pozdější žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (ze dne 8. 4. 2013 a 7. 8. 2013) byly podány v průběhu běžící fikce oprávněného pobytu, běh nové fikce proto nemohly založit. Tím méně by tuto fikci mohla založit žádost ze dne 8. 7. 2014, jež byla podána v době, kdy žalobci nesvědčilo již žádné pobytové oprávnění.

[14] Pouze pro úplnost pak je možno dodat, že všechna tři citovaná řízení vedená ve věcech žalobce u zdejšího soudu již byla pravomocně ukončena [viz rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 22. 9. 2016, č. j. 32 A 68/2014-44 (týkající se žádosti ze dne 16. 8. 2011 za

účelem podnikání), ze dne 6. 10. 2016, č. j. 32 A 69/2014-42 (týkající se žádosti ze dne 7. 8. 2013 za účelem zaměstnání), a ze dne 13. 2. 2017, č. j. 29 A 109/2015-41 (týkající se žádosti ze dne 21. 7. 2014 o vydání zaměstnanecké karty)].

V. Závěr a náklady řízení

[15] Soud tedy shledal žalobní námitky neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. července 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu